समला गतमत्वाय प्रभया पर्या युताः । सजीवा दव लच्छन्ते गतमत्वा नराधिपाः । तेषां गरै: खर्षपृद्धैः ग्रस्तेस विविधेस्तथा। वाहनैरायुधेसैव ममूणा पश्य मेदिनीं। वर्षभिर्षाणहारैय शिरोभिय वकुण्डलैः। उच्णोषमुकुटैः समियूडामणिभिरेव च। कण्डस्वैरङ्गदैश्व निष्कैरपि च सुप्रभैः। अन्यशाभरणैश्विवैभाति भारत मेदिनी। त्रनुकर्षेष्पामङ्गः पताकाभिर्ध्वजेस्या। उपस्करेरधिष्ठानेरीषादण्डकवन्धुरः। चकीः प्रमिथितैस्वित्रचेस बक्रधार्ण। युगैर्थीकैः कलापैस धनुर्भिः सायकैस्तया। परिस्तामैः कुणाभिश्च परिचेरङ्गमैसाणा। मिर्मिन्दिपानैश्च तृषैः ग्रुनैः परश्वधैः। प्रामेख तोमरेखेव कुन्तर्थिष्टिभिरेव च। शतव्रीभिभ्रप्राण्डीभिः खड्गैः परग्रभिस्या। म्बलैर्म्द्ररेश्वेव गदाभिः कुणपेस्तथा। सुवर्णविक्रताभिश्च कषाभिर्भरतर्षभ। घष्टाभिश्च गजेन्द्राणां भाष्डिश्च विविधरपि । सम्भिश्च नानाभरणैर्व्वस्त्रेश्चव महाधनैः । श्रपविद्वैर्ब्बभा भूमिर्गहैदीरिव जारदी। पृथियां पृथिवीहेताः पृथिवीपतया हताः। पृथिवीमुपगृद्धाङ्गैः सुप्ताः कान्तामिव प्रिया। दमां स्र गिरिकूटाभान्नागानेरावतोपमान्। चरनाः भोणितं स्वि भलक्षेददरीमुखैः। दरीमुखैरिव गिरीन् गैरिकामुपरिस्रवान्। तां य वाणाहतान् बीर पश्य निष्टनतः चितौ । हवाय पतितान् पश्य खर्णभाण्डविभूषितान् । गन्धर्वनगराकाराचयां स्व निहतेयरान्। किन्नध्वजपताकाचान् विचकान् इतसारयोन्। निक्तत्रवरयुगान् भग्नेषाबन्धुरान् प्रभा । पश्य पार्थ हतान् भ्रमा विमानोपमदर्भनान्। पत्तीं य निहतान् बीर मतभोऽय महस्राः। धनुर्भतस्रमंसतः मयानान्हिधरोचितान्। महीमालिक्स मर्वाङ्गैः पांग्रध्यसिशिरोरहान्। पाय योधानाहाबाहे। लच्करैर्भिन्नवियहान्।

निपातिति द्विपर्थवा जिम दुः जमस्वमापिशितमस्द्वक्षं मं। निशाचर श्रवकिपिशाचमे।दनं महीतं नरवर पश्य दुई शं। ददं महत्त्वस्थपपद्यते प्रभो रणाजिरे कर्मायशोऽभिवर्द्धनं। श्रतकतौ चापि च देवसत्तमे महाहवे जन्नुषि दैत्यदानवान्। सन्दर्शयन्तेव किरीटिनेऽरिहा जनार्द्दनस्तामरिश्वमिमञ्जमा। श्रजातशतुं समुपेत्य पाण्डवं निवेदयामास हतं जयद्रथ । १८४४

चामरव्यजनैश्वर्चकं जैयायरयदियेः । विविधय परिस्तामरयानाञ्च प्रकंषेः ।

कुषाभिय विचित्राभिर्व्वर्णय महाधनः । मंस्तीणा वसुधां प्रश्च चित्रपट्टैरिवाचिता ।

नागेभ्यः पिततानन्यान् किस्पितेभ्या दिपैः सह । भिंहान् व ज्ञप्रनृत्नेभ्या गिर्व्ययेभ्य दव च्युतान् ।

संख्यान् वाजिभिः साद्धे धनुभिय तथापरान् । पदातीन् सादिसद्वांय चतजाघपरिच्युतान् ।

॥ सञ्चय जवाच ॥ एवं सन्दर्भयन्कव्यो रणभूमि किरीटिने । स्वैः समेतः समुदितैः पाञ्चजन्यं व्यनादयत् ।

इति स्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि जयद्रथवधपर्वणि युद्धस्वभिद्धनिः एचनारिंगदिधकमतोऽध्यायः ॥ ९४८ ॥

॥ सञ्चय जवाच ॥ ततो राजानमस्थेत्य धर्मपृत्रं युधिष्ठिरं । ववन्दे संप्रच्छातमा हते पार्थनं सैन्थवे ।

दिक्षा वद्वसि राजेन्द्र हतमन्वरिरोत्तम । दिक्षा निस्तीर्णवासैव प्रतिज्ञामनुजस्तव ।

सन्ववमुक्तः क्रष्णेन इष्टः परपुरञ्चयः । ततो युधिष्ठिरो राजा रथादासुत्य भारत ।